

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 11.10.1962, sp. zn. 5 Co 465/62, ECLI:CZ:KSBR:1962:5.CO.465.1962.1

Číslo: 36/1963

Právní věta: Při schvalování dohody rodičů o výživě nezl. dítěte podle § 251 odst. 1 o. s. ř. musí se soud řídit týmiž zásadami, podle nichž by postupoval, kdyby o výživě rozhodoval přímo.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 11.10.1962

Spisová značka: 5 Co 465/62

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem, Výživné dítěte

Předpisy: 265/1949 Sb. § 39 142/1950 Sb. § 251

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 36/1963 sb. rozh.

Při schvalování dohody rodičů o výživě nezl. dítěte podle § 251 odst. 1 o. s. ř. musí se soud řídit týmiž zásadami, podle nichž by postupoval, kdyby o výživě rozhodoval přímo.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 11. října 1962, 5 Co 465/62)

Okresní soud Brno-město schválil dohodu rodičů, podle níž se otec zavázal přispívat na úhradu osobních potřeb nezl. dítěte dosavadní částkou 350 Kčs měsíčně až do jeho zletilosti, a to tak, že peníze bude skládat na vkladní knížku Státní spořitelny v Brně, znějící na jména nezl. dítěte - která však bude vinkulována ve prospěch opatrovnického soudu. V odůvodnění usnesení o schválení této dohody uvedl soud, že zjistil, že nezletilý si po vyučení vydělá 495 Kčs měsíčně, bude si proto moci z vlastního výdělku opatrovat vše pro svoji potřebu a závazek otce je proto pro něj zřejmě výhodný.

Otec dítěte ve stížnosti proti usnesení o schválení dohody poukázal na to, že zdravotní stav jeho manželky a také jeho vlastní choroba se zhoršily, takže nebude moci vydělávat tolik jako dříve. Přesto však je ochoten přispívat na úhradu osobních potřeb nezl. dítěte částkou 200 Kčs měsíčně, kterou bude ukládat na vkladní knížku Státní spořitelny v Brně, znějící na jméno nezletilého a vinkulovanou pro opatrovnický soud až do zletilosti dítěte. Navrhl proto, aby napadené usnesení bylo v tomto smyslu pozměněno.

Krajský soud v Brně rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k doplnění řízení a novému rozhodnutí.

Odůvodnění:

Při schvalování dohody rodičů o výživě nezl. dítěte v řízení podle § 251 odst. 1 o. s. ř. musí se soud řídit týmiž zásadami, podle nichž by postupoval, kdyby o výživě rozhodoval přímo.

V souzené věci soud prvního stupně se touto zásadou neřídil. Nerespektoval ustanovení § 39 odst. 1 zák. o právu rod., podle něhož pečují oba rodiče stejně o výživu a výchovu dítěte, při čemž míra této povinnosti se řídí výdělečnou a majetkovou možností rodičů (srov. i § 73 cit. zákona, podle něhož rozsah vyživovací povinnosti určují jednak odůvodněné potřeby osoby oprávněné, jednak výdělečné a majetkové možnosti osoby povinné). Nezjišťoval si výdělečné a majetkové možnosti rodičů, kteří mají odůvodněné potřeby dítěte uspokojovat podle míry své hospodářské zdatnosti, při čemž je nutno přihlídnout i k osobní péči tohoto rodiče, v jehož výchově dítě je.

Nemohl tedy zodpovědně posoudit otázku, zda dohoda je v zájmu nezl. dítěte (§ 36 zák. o právu rodinném). Také si ani nepoložil otázku, zda je v zájmu tohoto dítěte, aby otec výživné poukazoval na vkladní knížku Státní spořitelny, vinkulovanou ve prospěch opatrovnického soudu, čímž by vlastně vzniklo v rozporu s ust. § 58 zák. o právu rod. majetkové opatrovnictví. Výživné je přece určeno k tomu, aby se ho upotřebilo na úhradu osobních potřeb dítěte a nikoliv aby bylo skládáno do spořitelny na vinkulovanou vkladní knížku. Buď je nezletilý potřebný a pak otec musí poukazovat výživné do rukou jeho matky, která má nezletilého ve své výchově, anebo nezletilý, který je již vyučen a vydělává si, je s to žít se sám a pak by měl být otec vyživovací povinnosti zproštěn (§ 39 odst. 2 zák. o právu rod.). V tomto posléze uvedeném případě nebude ovšem otci nikdo bránit, aby pro nezletilého ukládal na vkladní knížku úsporné vklady. Pak ovšem půjde o darování, které nepodléhá schválení opatrovnického soudu (§ 253 o. s. ř.).

Protože tedy soud prvního stupně si nesjednal náležitý skutkový podklad pro své rozhodnutí o tom, zda dohoda rodičů je v zájmu nezl. dítěte a neuvážil věc z hledisek shora uvedených, muselo být napadené usnesení zrušeno a soudu prvního stupně uloženo, aby po doplnění řízení v naznačeném směru ve věci znova rozhodl (§ 186 o. s. ř.).